

[Robert Pedersen.]

på grund af usikkerhed om fremtiden, så ville det, der på et sådant tidspunkt var behov for, ikke være en øget opsparing, men et øget forbrug, og så skulle vi til at ændre den automatik, der ligger i lovene, hvis de blev udarbejdet efter de forskrifter, som hr. Jens Foged har nedlagt i venstres forslag.

Jeg synes, at fradragsjunglen skal man da ikke bare se på ud fra et millimeter-nøjagtigt socialt retfærdighedssynspunkt; jeg synes da også, man skal se den ud fra dette, om den giver mere administration, end nødvendigt er, og det må da ligge et liberalt parti overmåde meget på sinde at være med til at begrænse den administration, der er overflødig. Derfor vil jeg henstille til hr. Jens Foged, at han enten nu i denne sal eller senere i udvalget dokumenterer ud fra samtaler med skattefolk, at arbejdet med disse fradrag ikke er så stort et stykke arbejde. Mit indtryk som debutant i politisk arbejde er, at man får utrolig mange henvendelser fra folk fra skattekontorer, der siger: vi er ved at søgne under byrden, vi kan ikke finde ud af det, og vi kan overheadet ikke se heller det økonomiske eller politiske perspektiv i disse fradragsregler. Det var dette, jeg synes hr. Jens Foged burde tage hensyn til.

Endelig har jeg også undret mig lidt over, da vi har haft de samme konjunkturer i flere år, hvorfor hr. Jens Foged ikke udarbejdede et lovforslag af dette indhold under den tidligere regering, hvor han på forhånd måtte være sikker på større velvilje.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Foged): Må jeg med det samme sige til hr. Robert Pedersen: vi nåede det jo ikke. Hvis regeringen havde fået lov at sidde lidt længere, var mulighederne for at komme ind i netop denne rolige gænge til stede; derfor beklager jeg, at vi ikke nåede at komme ind i denne rolige tid. Nu er vi jo kommet ind i en god karruseltur igen, nu kommer der det ene forslag efter det andet, som generer netop denne rolige udvikling for erhvervslivet; jeg kan i denne forbindelse — nu vedrører det ikke dette forslag — nævne, at man kommer med særtold og derefter med en modgående virkning gennem nogle afskrivningsregler.

Med hensyn til fradragsjunglen vil jeg gerne sige, at det er ikke det, skatteyderne drøfter, det er ikke fradragsreglerne, men mange andre ting, det er rent personlige ting, som vi bliver nødt til at tage med, og så kontrolforanstaltningerne. Nu laver vi jo en ændret kontrollov, og mulighederne for, at der derfor bliver mere tid til at behandle sagerne individuelt, bliver til stede, det er jeg helt overbevist om. Det er også derfor, vi tiltræder den skærpede kontrollov.

Jeg nåede ikke i første omgang at omtale specielt vores punkt 1 om opsparing. I anledning af finansministerens udtalelse om inflation vil jeg sige, at det er jo inflationen, der er skyld i, at spareviljen er gået tabt. Når man forsøger at spare op og deraf får renter, og når man derefter ser, at inflationen får opsparingen til at svinde ind med 5-6 pct. om året, og at man af den rente, man modtager, skal betale skat, så er næsten alt, hvad man har ud af en opsparing, neutraliseret af inflation og af skat. Det er dette, vi finder ikke er rimeligt, og vi mener, det er så nedbrydende for opsparingsviljen, at vi ønsker, den første spire til opsparing skal gå fri for beskatning. Det er egentlig det, vi ønsker. Det gælder vist alle steder i tilværelsen, at de første spirer skal man værne om; det skal man også med hensyn til opsparing. De første 50.000 eller 60.000 kr., der opspares, det er begyndelsen til opsparingen, det er begyndelsen til, at borgeren individuelt kan se, at dette bringer ham noget til tryghed for ham selv. Det fører også til, at han kan være mere initiativrig, og derfor bør reglen være langt videregående end de få linjer, vi har her.

Jeg bemærkede mig, at finansministeren nu drog ejendomsskatterne ind i billedet, og det vil vi da særdeles gerne, men dem bliver der vel mulighed for en anden dag at diskutere her i tinget. Vi mener så absolut, at ejendomsskatterne nu har nået en sådan højde i visse kommuner, at det er en direkte byrde, og at den virker forkert i samfundet også for dem, der bor i parcelhuse; derfor har vi også fremsat forslag om, at disse ejendomsbeskatningsforhold skal ændres, og jeg håber, at ministerens udtrykte velvilje i dag vil være medvirkende til, at vi også på dette område får bedre vilkår.